І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 22. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 3-го ЛЮТОГО 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 3, 1966 No. 22. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 2-го лютого 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ХВАЛИТЬ АМЕРИКАНСЬКІ КОСМІЧНІ УСПІХИ В 1965-му РОЦІ. Президент переслав Конґресові окреме звернення, в якому стверджує що 1965-ий рік можна зарахувати до найуспішніших в історії космічних летів, бо американські астронавти „ходили" по космосі і дві кабіни в космосі зустрілися і летіли поруч себе. Цей минулий рік є добрим вступом до дальших успіхів, коли можна буде збудувати в космосі стацію, і коли можна буде людині дістатися на Місяць та інші плянети. Президент сказав, що космічна програма має на цілі поширити людське знання, теперішні осяги будуть людині пізніше корисні при розв'язані різних проблем.

РЕСПУБЛІКАНЦІ СПОДІВАЮТЬСЯ ВИКОРИСТАТИ РОЗХОДЖЕННЯ ДЕМОКРАТІВ В СПРАВІ ВІЙНИ У В'ЄТНАМІ. Вони гадають, що виборці не будуть підтримувати Президента, якого власна партія вповні не підтримує, і який веде війну, яка не має військових успіхів ані не змушує ворога до переговорів. Тому республіканці вирішили не критикувати Президента за війну у В'єтнамі. Вони підкреслюють, що в цій війні треба б вести тверду лінію. Президент є головним командантом всіх збройних сил і він сам має вирішувати стратегію зі своїми дорадниками, а не деякі демократичні члени Конґресу, які критикують Джансона.

ЗРОБЛЕНО ПОСТУП В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ АМЕРИКАНСЬКИХ ДАЛЕКОСЯЖНИХ АТОМОВИХ РАКЕТ проти ворожих протизаходів, — як про це повідомляє Комісія Атомової Енергії в своєму звіті Конґресові. Впродовж 1965-го року пороблено численні проби з ракетами в тому напрямі, щоб їх якнайбільше забезпечити проти можливої загрози з боку ворога. Стараються поліпшити засоби, якими можна б було протиставитися ворожій протиракетній зброї. Ця сама Комісія звітує і про те, що плянується на більшу скалю знесолювання морської води, в цьому пляні є і метрополітальна округа Ню Йорк і Ню Джерзі.

ЗАПАСИ ЗОЛОТА ПРИ КІНЦІ 1965-го РОКУ В ЦІЙ КРАЇНІ ВИНОСИЛИ $13,807,000,000. Ці запаси в грудні 1965-го року зменшилися на $72,000,000, а в цілому попередньому році вони були менші в порівнянні з 1964-им роком на $1,664,000,000. Тут треба зазначити, що в 1965-му році ЗДА вплатили до Міжнародного Монетарного Фонду $259,000,000, тому відплив золота до чужих держав в 1965-му році виносив тільки $1,405,000,000. Треба пригадати, що в 1957-му році запаси золота в ЗДА виносили $22,857,000,000. Більше як половина всього золота зі ЗДА в минулому році відійшла до Франції. ЗДА мусять продавати за доляри золото по максимальних цінах чужим урядам.

У СВІТІ

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II І ЇЇ ЧОЛОВІК КНЯЗЬ ЕДИНБУРЗЬКИЙ ВІДЛЕТІЛИ 1 лютого ц. р. з Лондону на 5-тижневу подорож до кількох країн Карібського моря. Їхній відлет припізнився на 25 хвилин внаслідку анонімного телефону, який перестеріг, що на королівському літаку приміщена бомба. Літак докладно перешукано, але бомби не знайдено. Подорож королеви закінчиться 6 березня, після чого вона вернеться до Лондону, а її чоловік поїде з приватними двотижневими відвідинами до Америки.

В ІНДІЇ АРЕШТОВАНО ЛІДЕРА КОМУНІСТІВ у найбільш комуністами інфільтрованій провінції Кераля, де відбулися бурхливі демонстрації проти зменшеного пайку рижу в межах протиголодових заходів уряду. Е.М.С. Намбудірпада арештували на летовищі, коли він вернувся з Калькутти, де він прилюдно заявив, що тільки насильними засобами можна вибороти народові належні йому права — і харчі. Той комуністичний ватажок мав опінію палкого звеличника китайських комуністів. Тому його вже раз арештували були, в 1962 році, у зв'язку з наїздом комуністичного Китаю на Індію.

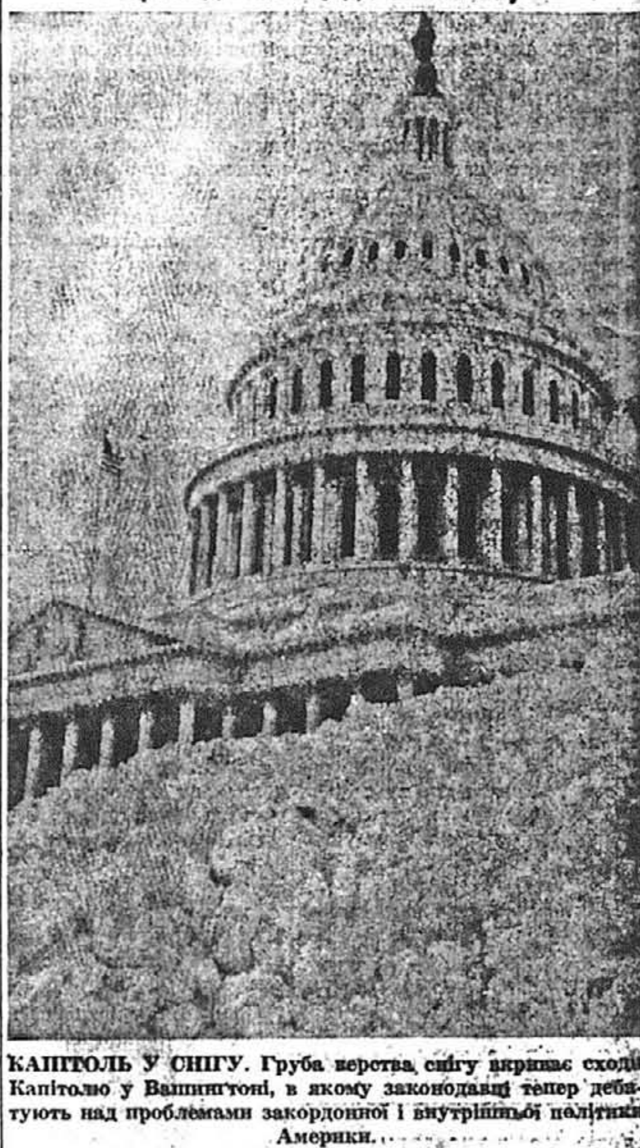
МІЖ ФРАНЦІЄЮ І ЗАХІДНЬОЮ НІМЕЧЧИНОЮ ЗНАЧНО ПОГІРШИЛИСЬ ВЗАЄМИНИ — стверджують західні коментатори у зв'язку з минулотижневими нарадами міністрів Европейської Економічної Спільноти. Західно-німецький міністер закордонних справ д-р Гергард Шредер займав найгостріше опозиційне становище супроти всіх виступів французького міністра Моріса Кув де Мюрвіля і чотирьом іншим міністрам (Італії, Бельгії, Голляндії і Люксембурґу) залишилася місія — шукати компромісів та середньої дороги.

49 ПИСЬМЕННИКІВ З 5-ОХ ЗАХІДНИХ КРАЇН — ЗДА, ФРАНЦІЇ, БРИТАНІЇ, ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ Й ІТАЛІЇ — ОПРИЛЮДНИЛИ на сторінках лондонського „Таймсу" одвертого листа до совєтських властей, прохаючи їх виявити „толеранцію і здоровий розсудок" супроти двох письменників, Андрея Сінявського і Юлія Даніеля, що їх большевики арештували під закидом перепачковування за кордон шкідливих для СССР літературних творів. Між підписаними є лавреати Нобеля та взагалі найвидатніші сучасні письменники. Вони виступають принципово в обороні свободи письменницького слова та права письменника друкувати свої речі, де він хоче.

АЛЬЖИРСЬКИЙ УРЯД РОЗВ'ЯЗАВ ОРГАНІЗАЦІЮ альжирських студентів, за те, що студенти влаштували бурхливу демонстрацію проти сусідньої марокканської держави у зв'язку з схопленням і, мабуть, убивством марокканського політичного еміґранта у Парижі Мехті Бен Барки. У відповідь — 8.000 студентів проголосили 3-денний бойкот університетських викладів. Це перша протиурядова демонстрація студентів від часу, коли в 1962 році Альжир дістав державну самостійність.

З КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ПРИБУЛА ДО ҐОНҐ-КОНҐУ Беверлі Рейлі, 38-річна дружина професора університету в Дітройті, мати двох доньок. Вона мешкала недалеко комунокитайського кордону й 11-го січня ц. р. зникла. Після 19-ох днів з'явилась, повідомивши американський консулят, що вона „через непорозуміння" переступила кордон до Комуністичного Китаю. Там притримали її 19 днів, але повірили, що вона переступила кордон тільки внаслідку своєї необережности і доставили назад до границі Ґонґ Конґу. Справа наробила такого великого шуму, що американський консулят і британські власті в Ґонґ Конґу порадили їй — сховатись перед представниками газет і фотографами.

Сенатори підтримують рішення Президента щодо В'єтнаму

КАПІТОЛЬ У СНІГУ. Груба верства снігу вкриває сходи Капітолю у Вашинґтоні, в якому законодавці тепер дебатують над проблемами закордонної і внутрішньої політики Америки.

Вашинґтон. — Порішення Президента відновити бомбардування Північного В'єтнаму, щоб тим прискорити покінчення війни у В'єтнамі, знайшло підтримку сенаторів і конґресменів. Провідник республіканської меншости у Сенаті сенатор стейту Іллиной Еверет М. Діркcен сказав, що Президент не мав іншого вибору, як відновити бомбардування комунікаційних споруд Північного В'єтнаму, звідкіля йде постійно воєнний наступ. „Я був певний, що ми пічнемо знову бомбардування — сказав сенатор Діркcен. Ми зробили всі можливі заходи, щоб дійти до замирення, але безуспішно." Голова Комісії Міжнародних Зв'язків сенатор стейту Арканзас Віліям Фулбрайт, який був проти відновлення бомбардування, заявив, що ніхто не може замінити порішення Президента. „Порішення зробив головнокомандуючий американськими збройними силами, яким є Президент — сказав сенатор Фулбрайт. Ми мусимо дати всю підмогу нашим воякам, які стоять у бою. Можна сперечатись про політику, але немає ніякого вибору, коли треба підтримати наших вояків на полі бою. Я вірю, що Президент залишив багато місця для дальших переговорів для закінчення війни у В'єтнамі." Сенатор стейту Індіяна Ванс Гарткі, який був речником демократичної групи сенаторів в обороні відновлення бомбардування, заявив репортерам: „Звичайно, Президент має всю нашу підтримку і ми свято віримо, що це приведе до мира, що був і є нашою ціллю. Ми віримо, що це не стане причиною поширення війни. Ми й далі висловлюємо побоювання, що ми його виявили в останньому тижні, що це може поширити війну до масових суходільних дій на терені Азії, а вслід за тим до вжиття нуклеарної зброї." Сенатор із стейту Вермонт Джордж Д. Айкен, який вимагав перестати бомбардувати Північний В'єтнам, заявив, що тепер З'єднані Держави Америки не мають іншого виходу, як вести війну до повної перемоги. „Порішення Президента мене не здивувало — сказав сенатор Айкен, член Комісії Міжнародних Зв'язків Сенату. — Президент уповноважений Конституцією робити такі порішення. Тепер ми мусимо вести війну до кінця. Видається, що немає виглядів на замирення. Американське суспільство мусить бути тепер приготовлене посвятити не лише гроші, але й свою свободу і навіть життя. Президент буде вимагати піднищення податків і більшої контролі над економією країни, щоб мати більше змоги виграти цю війну." Теж і інші сенатори висловили підтримку порішення Президента. Сенатор стейту Мейн Джон Маскі сказав, що наша мирова офензива не мала відгуку, то ж це була вимога стратегії почати бомбардування. Сенатор стейту Арканзас Джон МекКлелан сказав, що не було іншого вибору, а сенатор стейту Савт Дакота Карл Мандт висловився, що військове командування знає всю ситуацію, як вести війну, і тому порішення головнокомандуючого є зумовлене конечністю. Сенатор Пенсильванії Джозеф Кларк, який був речником групи сенаторів, які в останній хвилині намагались відмовити Президента від відновлення бомбардування, сказав, що він вірить, що Президент ще зможе змінити свою думку. Провідник республіканської меншости в Конґресі конґресмен зі стейту Мішіґен Джеральд Р. Форд говорив, що Президент мав лише один вибір, відновити бомбардування, щоб заховати життя і безпеку 200 тисяч американських вояків, які борються за свободу теж і Америки. „Ми мусимо дати всю можливу підтримку нашим воякам" — додав конґресмен стейту Оклогама Карл Альберт.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКИЙ „ТЕАТР у П'ЯТНИЦЮ" ВИСТАВЛЯЄ КОМЕДІЮ

Філядельфія. — „Театр у п'ятницю" під керівництвом Володимира Шашаровського почав з 1966-им роком новий сезон. Першою виставою йде комедія М. Бендікса „Легкодух", в якій виступають Юлія Шашаровська, Марія Лисяк, Євген Левицький, Володимир Мельник і Володимир Шашаровський. Театр дає вистави у залі Українського Горожанського Клюбу при вулиці 23-ій і Папляр. Найближчої п'ятниці, 4 лютого відбудеться остання вистава комедії „Легкодух".

У РАДІ БЕЗПЕКИ ОН РОЗПОЧАЛИСЬ ПАЛКІ ДЕБАТИ НАД ВНЕСКОМ ЗДА В СПРАВІ В'ЄТНАМУ

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ЗАПЕРЕЧУЄ ОБ'ЄДНАНИМ НАЦІЯМ ПРАВО ВТРУЧАТИСЯ ДО СПРАВИ ВІЙНИ-МИРУ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ

Об'єднані Нації. — У вівторок 1-го лютого зібралась поширена 15-членна Рада Безпеки Об'єднаних Націй на вимогу З'єднаних Держав, які пред'явили конкретну резолюцію з закликом до воєнного перемир'я та поведення мирових переговорів у справі В'єтнаму. Спершу йшлося взагалі про питання процедурального характеру, чи цю справу взяти на денний порядок Ради Безпеки, бо Совєтський Союз і Болгарія, підтримувані Францією, поруч із невиразного становища Йорданії, Уґанди, Малі й Ніґерії, заперечували взагалі компетенції Ради Безпеки ОН займатися цією справою. Совєтський делегат Микола Федоренко, вживаючи пропаґандивно - лайливої протиамериканської фразеольогії, по суті вказував на те, що ані Південний ані Північний В'єтнам ані Комуністичний Китай не є членами Об'єднаних Націй і тому вони не можуть розглядати справи, яка найближче стосується тих країн, поки вони самі не захочуть. Американський амбасадор Артур Ґолдберґ арґументував, чому Америка так довго зволікала, поки звернулася з своєю резолюцією до Об'єднаних Націй. Він признав, що в справі В'єтнаму компетентною була б Женевська конференція, яка вже двічі збиралася для країн, що колись становили французький Індокитай, у 1954 і 1961 році, під спонзорством Британії і СССР але такої конференції тепер скликати не можна, бо один з тих спонзорів відмовляється скликати її. „Скличте сьогодні Женевську конференцію, то ми завтра будемо в Женеві" — заявив Ґолдберґ. Він твердив, що було б незрозумілим парадоксом, коли б Рада Безпеки ОН відмовилася розглядати справу, яка є нині найбільшою загрозою для світового миру. Американське становище підтримали Британія, Нова Зеляндія, Арґентина, Уруґвай, Голяндія, Вільний Китай і Японія. На внесення Йорданії перервано засідання Ради Безпеки до наступного дня, щоб азійсько-африканські делегати могли порозумітися з своїми урядами. За твердженням газетних коментаторів, Йорданія голосуватиме „за", а деякі африканські країни стримаються і таким чином знайдеться потрібних 9 голосів, щоб поставити цю справу на денному порядку. Після того, коли почнуться наради по суті, кожна постанова може підлягати „вето" будь-котрої з 5-ох постійних членських країн Ради Безпеки, що звичайно стосується Совєтського Союзу, який єдиний з того права користає і ним зловживає.

Тим часом, на кілька годин перед початком нарад Ради Безпеки, Північний В'єтнам оприлюднив офіційне становище свого уряду, який відмовляє Об'єднаним Націям права займатися цією справою та заявляє, що будь-яка постанова Ради Безпеки не буде обов'язувати Північного В'єтнаму. Північно - в'єтнамський уряд твердить, що єдиними компетентним тереном для розгляду в'єтнамської проблеми є Женевська конференція. Не вважаючи на таке становище Північного В'єтнаму — Микола Федоренко у своєму виступі на Раді Безпеки поминув мовчанкою можливість скликання Женевської конференції.

Богдан Питель, провідний суспільно-громадський діяч, помер у Дітройті

Дітройт, Миш. (В. П.) У вівторок, 25-го січня 1966 року у Ветеранському Шпиталі в Ен Арбор, Миш., після важкої і довгої хвороби помер загально відомий суспільно - громадський діяч мґр Богдан Питель. Бл. пам. Богдан Питель народився в 1924 році в Купчинцях коло Тернополя. Закінчивши початкову школу в рідній місцевости, середню школу почав у Тернопільській гімназії, яку перервали воєнні дії, і щойно після закінчення війни закінчив її з відзначенням у Байройті, Німеччина. Високошкільні студії розпочав в університеті в Ен Арбор, де здобув ступінь магістра славістики. Як підстаршина американської Армії, брав участь у Корейській війні, а повернувшись продовжував студії в університеті в Гайдельберґу, Німеччина, з наміром здобути докторат. Перші ознаки хвороби перервали студії.

Від ранної молодости був активним у суспільно-громадському та політичному житті, спершу як член ОУН, а при тому як провідний член різних суспільно-громадських та студентських установ. У Німеччині був головою ЦЕСУС на зах. Німеччину, на протязі трьох років очолював Студентську Громаду в Мишиґенському Університеті в Ен Арбор, Миш., член Товариського Суду СУСТА та інших студентських організацій. У громадських установах проявляв живу діяльність, як основник та куль. освіт. реф. Осередку СУМА, член управи Станиці Братства 1-шої Дивізії УНА, член управи відділу ОПВВУ, містоголова Окружного Комітету УНС та секретар 175-го відділу УНС в Дітройті. Живу активність, мимо важкої недуги — параліч, проявляв до останніх тижнів свого трудолюбивого життя.

Похоронні обряди відбулися в суботу, 29-го січня ц. р. з церкви Непорочного Зачаття ПДМ на кладовище Монт Олівет в Дітройті. Не зважаючи на сильний мороз, у похоронах взяли участь широкі круги громадянства та численні представники установ, між ними багато шкільних приятелів та товаришів по зброї з Шикаґо, Торонта, Флінту і інш. Прощальне слово над домовиною виголосив мґр Олександер Луцький, а на тризні, що нею проводили члени відділу ОПВВУ, промовляли д-р Іван Янчишин та проф. Гуменицький з Ен Арбор, Миш.

Покійний залишив у смутку родичів та брата Степана в Україні і брата Івана з родиною в Дітройті, та цілу українську громаду, для якої так багато трудився ціле своє життя.

АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ ПРОДОВЖУЄ ТУРНЕ

Ню Йорк. — Співак Метрополітальної Опери, бас Андрій Добрянський продовжує — як подало пресове бюро цієї опери — своє турне з Красвою Компанією Метрополітальної Опери. Він виступає в операх „Мадам Батерфляй", „Кармен" і „Сіндерелля". В лютому наш співак виступить на сценах таких оперних театрів: в Батон Руж, Люїзіяна, в Даллас, Гюстон і Остін, Тексас, в Темп, Арізона, а далі в театрі „Мюзік Сентер" в Лос Анджелес і в Сан Дієго, Каліфорнія. На березень заплянована поїздка Метрополітальної Опери з нашим співаком Андрієм Добрянським до інших міст Каліфорнії, як теж до стейтів Вашинґтон і Ореґон та до Західньої Канади.

20,000 війська стараються знищити 4 комуністичні полки у В'єтнамі

ЖИТТЯ КОЖНОМУ МИЛЕ. Це тільки короткий фраґмент довжелезного ряду полонених комуністів у В'єтнамі, які лежать „шнурком" на землі, щоб охоронитись від куль, що свищуть над їхніми головами під час незакінченої ще перестрілки між їхньою частиною та відділом американської морської піхоти.

Сайґон. — На суходільному фронті у Південному В'єтнамі у ході є велика офенсива американських, південно-в'єтнамських і південно-корейських військ, разом силою коло 20.000 вояків, наставлена на окруження і знищення чотирьох ворожих полків, в тому числі 18-го і 98-го полків реґулярної північно-в'єтнамської армії, та двох полків партизанської комуністичної армії. По альянтському боці заанґажовані в цій великій операції, яка охоплює терен двох провінцій, гелікоптери, летунство, артилерія і легкі танкові з'єднання. Ворожі сили обраховано на кругло 8.000 мужа. Ворожі втрати обраховують вже тепер на яких 500 вбитих. Також на інших відтинках наземного фронту ведуться більші й менші сутички. Водночас американське летунство продовжувало бомбардувати різні цілі в Північному В'єтнамі. Американський комунікат признав, що в першому дні американське летунство втратило 3 машини, при чому один пільот, мабуть, згинув або дістався до ворожого полону, а всі інші летуни врятувались.

Свято 22 Січня в Торонті

Торонто. — У великій залі „Массей Гол" відбулось в неділю, 23 січня ц. р. свято для відзначення роковин великих державних актів Української Народної Республіки.

Напередодні роковин цих великих історичних актів, тобто в п'ятницю, 21 січня 1966, посадник міста Торонта Филип Гівенс в часі окремої урочистості, у якій взяла участь численна делеґація української громади міста під проводом голови місцевого Відділу КУК, д-ра О. Бойка, підписав проклямацію про проголошення 22-го січня Українським Днем у Торонті.

Д-р О. Бойко у своїй промові до посадника Гівенса з'ясував вагу святкування незалежности України для всього свободолюбного світу та вручив йому український національний прапор з проханням — вивісити його на машті перед будинком міської управи.

У відповідь мейор Ф. Гівенс прийняв прапор і сказав кілька теплих слів на адресу українців, які внесли своєю працею великий культурний вклад у розвиток так Канади, як і міста Торонта.

Недільна Академія у Мессей Гол, пройшла з великим успіхом. Особливо гарно вийшли: хор „Прометей", Збірний хор (Прометей, Чайка і Дівочий хор СУМ) під кер. мґра Кардаша, Збірна деклямація „Вершники волі"; Стефа Федчук, а молодий піяніст - віртуоз Роман Рудницький з Филаделфії своєю мистецькою грою просто очарував публіку. Відкрив Академію д-р О. Бойко, а промову виголосив полк. В. Кедровський з Ню Йорку. Від імені Уряду Канади промовив міністер оборони П. Геліер і своєю гарною промовою викликав бурю оплесків.

Публіки — як на нечувану сніговію в Торонті — навіть надсподівано багато.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ФОРУМ ПОГЛЯДІВ У НЮАРКУ

Нюарк. — Сім громадських організацій міста Нюарку спонзорують у неділю, 6. лютого в залі „Клаб Наваго" в Ірвінґтоні, вулиця Сорокова ч. 239, публічний форум на тему: „Українська справа в перспективі півсторіччя". Модератором буде проф. Микола Степаненко, а доповідатимуть Ярослав Гайвас, ред. Юрій Лавріненко, д-р Іван Лисяк-Рудницький і проф. д-р Ярослав Пеленський. Початок форуму о год. 4-ій.

ДВІ ДОПОВІДІ в АКАДЕМІЇ НАУК

Ню Йорк. — Під кінець цього тижня в Українській Вільній Академії Наук відбудуться в будинку Академії при Вест Сотій вулиці ч. 206 два наукові засідання. В суботу, 5. лютого, о год. 6-ій — засідання Комісії для устійнення фактів і дат з Українських Визвольних Змагань і на цьому засіданні проф. Микола Чубатий поділиться споминами із Свята Злуки в Києві, а професор Борис Мартос, колишній прем'єр Української Народної Республіки, говоритиме про „Акт 22 січня 1919". В неділю, 6. січня в тій же самій залі Академії психолог д-р Іван Головінський виголосить доповідь на тему „Умове недорозвинення в світлі етіологічних, психологічних та освітних аспектів". Початок доповіді проф. Головінського о год. 5-ій.

М. ФРАНЦУЖЕНКО ДОПОВІДАТИМЕ В Л.М. КЛЮБІ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Як повідомляють з Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку, в п'ятницю 4 лютого ц. р. ред. Микола Француженко виголосить там доповідь на тему „Нові мотиви в творчості радянських письменників". Доповідач від довгого часу студіює цю проблему і поділиться частиною своїх висновків. Початок о год. 8 вечора.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Adress: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

В'єтнам і ОН

Президент Джансон наказав відновити бомбардування Північного В'єтнаму, але водночас зажадав через свого амбасадора Артура Голдберга в Раді Безпеки Об'єднаних Націй, щоб вона зайнялася справою перемир'я і миру у В'єтнамі. Таким чином цього тижня події будуть розвиватися паралельно: посилення бойових дій у В'єтнамі і — дебати над можливостями закінчення в'єтнамської війни на Раді Безпеки.

Це, так би мовити, дворейкова політика, що її Президент повів, присилуваний обставинами: з одного боку Північний В'єтнам, підштовхуваний Пейпінгом, веде війну за підкорення Південного В'єтнаму, і не хоче миритися на іншій базі, як тільки на базі повної політичної капітуляції Америки, — з другого боку ця війна непопулярна ані в Америці, ані серед її союзників та приятелів у широкому світі. В'єтнамська війна може служити за клясичний приклад, як інколи хід подій створює таку ситуацію, якою властиво годі вже керувати: можна тільки достосовувати до неї свою політику й тактику і діяти всупереч власним інтенціям. Бо президент Джансон, члени його уряду, його цивільні й військові дорадники засадно не хочуть в'єтнамської війни. Алеж для згоди потрібно двох партнерів, одного замало. А що всі американці і не-американці, люди здорового розсудку, розуміють, що Америка не може просто „зникнути" з Південного В'єтнаму, відкликавши звідтіль свої війська, погодившись на розв'язку тамошньої проблеми за рецептою Го Чі Мінга, то — послідовно — треба вести війну аж до того часу, поки з'явиться партнер для переговорів.

Зголошення американської резолюції на Раді Безпеки ОН в справі перемир'я і миру має підкреслити факт існування завжди відкритих дверей для розмов на розумнішій базі, аніж американська капітуляція. Однак, можна глибоко сумніватися, чи цей відклик до Об'єднаних Націй матиме поважніше, реальніше, практичніше значення. Не тільки тому, що Рада Безпеки ОН до цього часу не зуміла конструктивно взагалі розв'язати ні одної складнішої міжнародної проблеми, а в найкращому випадку приймала розводнені резолюції, але й тому, що ту саму відповідь, що її від Північного В'єтнаму й Китаю отримували ЗДА — напевно дістане й Рада Безпеки. Комуністичні представники в Раді Безпеки — СССР і Болгарія — мусять перелицьовуватись із своїми китайськими та в'єтнамськими однопартійцями в лайці проти „імперіялістів", а дехто з азійсько-африканських країн напевне буде пописуватися своїм пацифізмом, промовчуючи суттю проблему: хто почав в'єтнамську війну, хто в ній завинив, хто дійсний агресор і як протидіяти комуністичному імперіялізмові.

Генеральний секретар ОН, У Тант, бірманець, пацифіст, який, мабуть, не мав би великих застережень проти Го Чі Мінга у цілому В'єтнамі, все ж здає собі справу з клопітливої ситуації Об'єднаних Націй в цій справі і тому ще зовсім недавно підкреслював, що „інтервенція Об'єднаних Націй не дала б практичної користи". Він слушно вказував на те, що ніхто із трьох найбільш заінтересованих сторін — обидві частини В'єтнаму і комуністичний Китай — не належать до ОН. І тому Женевські конференції з 1954 і 1961 рр. відбулися поза ОН, під „спонзорством" СССР і Британії. І тому ті не-члени ОН напевно не приймуть арбітражу цієї установи. Дебати в Раді Безпеки тільки ще раз підкреслять, що проблему — бодай поки що — вирішується на бойовищах.

Новітня торгівля людьми

Торгівля людиною давня, як давня людина на цій землі. Первісна людина, що забезпечувала своє існування полюваннями, однаково здобиччю вважала вбиту звірину, як і схоплену другу людину. Можна стверджувати, що кожне суспільство засновувалось на рабовласництві. Розгорнулась велика, на світову скалю, торгівля, а товаром була людина, потрібна для примітивного господарювання і розгорнення промислу.

Торгівлю людьми знають і нові часи. Спеціялізувалися в ній еспанці, а їм допомагали англійці, які перебрали торгівлю невільниками, створивши для цього великі компанії. Головною причиною торгівлі невільниками в західньому світі була економічна вимога. Зростаюча промисловість вимагала робітних рук, яких бракувало в Европі, а ще більше в Америці. Правда, европейські народи скоро зрозуміли всю аморальність, нелюдяність торгівлі людьми і повели широку гуманітарну акцію за припинення цієї торгівлі. Навіть самі компанії, що вели торгівлю людьми, почали думати про те, щоб не купувати робітників-невільників, а наймати їх на основі трудових контрактів.

Та крім европейських народів у торгівлі невільниками співділали і ватажки африканських і азійських племен. Це ж вони були найбільше зацікавлені у продажі навіть своїх підданих, щоб діставати за них західні товари. Це ж ті ватажки із своїми ватагами нападали ночами на села, щоб наловити „людського товару" для перепродажу на Захід.

Хоч торгівлю невільниками давно зліквідовано, а культурні народи осудили її і міжнародними договорами спершу в рамах Ліги Націй, а потім в Об'єднаних Націях зобов'язали держави протидіяти торгівлі людьми, „найбільш поступові" комуністичні держави відновили цю торгівлю і ведуть її далі. Всі добре пам'ятають, як у грудні 1962 р. комуністичний диктатор Куби запропонував Америці продати 1.113 в'язнів за 53 мільйони долярів. Ця торговельна оферта Кастра, що за нею стояв Совєтський Союз, викликала в культурному світі обурення. А в понеділок 31 січня ц. р. такий торговельний обмін повторився, і то не в Африці, а в самому осередку Европи, де комуністичні ватажки Східньої Німеччини продали 2.600 політичних в'язнів Західній Німеччині. І знову ж, як у старих часах, за людину заплачено товарами. На одну голову припало коло десяти тисяч долярів у таких товарах, як кава, масло, овочі і ін.

Правда, є різниця між дією модерною і тією давньою торгівлею людьми: за товари, що їх потребують комуністи, їхні в'язні дістають змогу вийти у вільний світ. Тож і „викуп", що його платить вільний світ, в остаточному ефекті є радше акцією визволення. Інакше дивляться на цю справу комуністичні ватажки. Вони просто зацікавлені у зиску з продажу людей. Вся система комуністичної держави рабовласницька: держава є власником всіх своїх громадян і може ними розпоряджати, як собі бажає.

У Західній Німеччині вважають, що така торговельна трансакція може підсилити апетити комуністичних ватажків. Побоюються, що тепер уряд Східньої Німеччини поведе полювання на західньонімецьких громадян, щоб потім можна продавати їх за добрі гроші. Просто, як в африканських джунглях у час торгівлі невільниками.

КОРПУС МИРУ МАЄ 12,000 ДОБРОВІЛЬЦІВ

Недавно широкі кола суспільства в ЗДА пригадали собі Корпус Миру, коли президент Джансон звільнив Сарджента Шрайвера зі становища директора цієї організації і найменував на його місце нового директора — Джека Гуда Вона, колишнього асистента державного секретаря в міжамериканських справах.

Зорганізований у першому році президентури покійного Дж. Ф. Кеннеді, Корпус Миру незабаром відзначатиме 5-річчя свого існування. Преса пригадує початкові сумніви, зв'язані з цією організацією, але тепер Корпус Миру є улюбленцем не лише Президента та Конгресу, а й численних народів світу.

Корпус Миру має тепер 11,826 добровільців, які працюють за кордонами ЗДА або вишколюються для майбутньої праці. В 46-ох країнах світу працюють 10,263 добровільці, 1,563 вишколюються в різних таборах, в коледжах і університетах як фахівці з різних ділянок. Треба ще додати, що 7,000 добровільців уже відбули реченець праці в рядах Корпусу Миру і тепер працюють у ЗДА.

За якими фахами і в яких частинах світу працюють ці понад 10,000 „американських амбасадорів", ширячи славу ЗДА серед місцевого населення?

Найбільше працює їх в Африці, бо аж 3,472. З цього числа учителів є 2,707. В рільництві і над реалізацією різних громадських проєктів затруднені 499. В інституціях, які піклуються здоров'ям населення — 316.

В країни Латинської Америки виїхало 3,603 добровільці. Тут їх найбільше працює в рільництві і при будові громадських проєктів — 2,268, на другому місці стоять учителі — 766 осіб, а на третьому ті, що працюють в системі охорони здоров'я — 629.

На Далекий Схід виїхало 1,449 добровільців, з них 1,449 учителів, 117 агрономів і 113 медичних працівників.

На Близькому Сході і в Південній Азії працюють 1,739 добровільців: 806 учителів, 701 агроном і 232 працівники санаторій і медицини.

Можна б дещо докладніше згадати про роди праці членів Корпусу Миру. В Індії сотки американців допомагають місцевим фармерам поліпшувати курячі фарми, щоб вони давали якнайбільший прибуток. В Колюмбії вони укладають шкільні програми і підносять кваліфікацію місцевих учителів, щоб могли навчати 300,000 учнів за допомогою телевізійних апаратів.

В сімох африканських державах, Маляві, Сієрра Леоне, Уганді, Камеруні, Танзанії, Сомалі і Того, добровільці Корпусу Миру творять майже дві третини учителів коледжів.

До цих різного фаху членів Корпусу Миру треба ще додати тих, що працюють над влаштуванням водопроводу і каналізації по містах відсталих країн, тих, що поборюють пошесні недуги, читають науково-популярні лекції для населення, організують бібліотеки...

Але треба згадати, і про сумні події в дотеперішній історії Корпусу Миру, що працює для добра людей різних рас, кольорів шкіри та віровизнань. Чимало з добровільців захворіли в незвичному для них кліматі, 19 померли або були вбиті під час виконування своїх обов'язків; сотки самі покинули або змушені були покинути працю. Були й такі, які вернулися завчасу до ЗДА з причини родинного характеру.

Уряди заінтересованих держав здебільша високо оцінюють працю добровільців з Корпусу Миру. Нігерський міністер виховання заявив, що в ділянці допомоги його країні ніхто не перевищив американського Корпусу Миру.

Конгрес ЗДА з признанням ставиться до Корпусу Миру і в 1962-му році ухвалив на його витрати $30,000,000, а на біжучий фінансовий рік — $114,100,000.

Директор Корпусу Миру Вон і його співробітники думають тепер над тим, як би втримати його „молодим", як не допустити до зменшення ентузіязму серед добровільців, яким способом притягати до нього ще більше студентів — альтруїстів.

Дехто побоюється, що відхід від Корпусу Миру його першого директора Сарджента Шрайвера може некорисно вплинути на розвиток цієї організації. Але новий директор Джек Гуд Вон, співробітник Шрайвера, кохладно орієнтується в закордонних проблемах, і тому треба думати, що Корпус Миру під його проводом з успіхом розвиватиме далі свою діяльність.

СОВЄТСЬКА ІНФІЛЬТРАЦІЯ В ІНДІЇ

На місці нагло померлого голови індійського уряду прем'єр-міністром Індії стала Індіра Ганді, донька покійного Джавагарлала Неру.

За інформаціями швайцарської преси, Індіра Ганді — велика прихильниця Совєтського Союзу. Очевидно, кремлівські можновладці постараються якнайкраще використати для себе цю обставину.

Для московського імперіялізму великоподібна Індія є важливим об'єктом большевицької інфільтрації. Москва вже віддавна намагається опанувати ввесь індійський простір своєю пропагандою.

Про це інформує знавець цих проблем — керівник дослідного Швайцарського Східнього Інституту, д-р Загер, який спеціяльно студіює питання комуністичної інфільтрації у світі. Недавно відбув він студійну подорож по різних країнах Сходу, зокрема затримався в Індії. Мав нагоду простудіювати різноманітну просовєтську пресу, що виходить в тій країні, а також надсилається з СССР, і поговорити з різними людьми про способи совєтської пропаганди. Він ствердив, що з усіх країн світу Індія є тереном найінтенсивнішої совєтської пропаганди.

При посольстві СССР в Ню-Делі діє широкорозгалужений Інформаційний відділ, що має свої бюра також у Бомбеї, в Калькутті і Мадрасі. Ця пропаганда ведеться одверто й приховано.

В самій Індії офіційно виходить два рази на місяць ілюстрований журнал під назвою, в перекладі на українську мову, „Совєтська Країна" в 14-ох офіційних мовах Індії тиражем понад 500,000 примірників. Крім того з СССР регулярно надсилають різні часописи, спеціяльно надруковані для закордону. Головно англійською, гінді та урду, під назвами „Совєтський Союз", „Совєтська Жінка", „Новий Час" і ін.

Пресова служба Інформаційного відділу совєтського посольства безперервним потоком висилає інформації до всіх редакцій індійських часописів. Сотні статтей приходять безплатно і на бажання зразу ж перекладаються на будь-яку з офіційних 14-ох мов.

Інформаційний відділ видає також масу різних брошур на окремі проблеми, як, наприклад, про виховання дітей в СССР, про індійських студентів в совєтських високих школах, про совєтську допомогу для недорозвинених країн і т. д.

До обсягу совєтської пропаганди входить численна книжкова продукція, спеціяльно призначена для Індії: дитяча література, шкільні підручники англійською мовою, частинно також гінді. Ці книжки продають за дуже низькими цінами. Вони мають призвичаїти індійську молодь читати совєтську лектуру. Після того підсувають індійським читачам дешеві видання клясиків російської літератури, як Достоєвський, Толстой, Чехов та ін. За російськими клясиками читачам подають в малих дозах уже підфарбовану літературу — найперше Горького і Маяковського, опісля Федина і ін. До цього додають уже більш зафарбовану підрівну пропаганду, що обережно ховається від денного світла.

Рівночасно виплачують певні грошові суми деяким часописам, які часто без вагань передруковують статті совєтського інформаційного бюра. Окремі журналісти одержують високі гонорари за те, що просувають ті чи інші прокомуністичні статті в некомуністичних часописах.

Досконала організація інсератів і реклям експортових фірм комуністичних країн уможливлює пряме субвенціонування большевицькими грішми часописів, ласих на підкупства.

Коротко кажучи, всі ці модерні методи значно влегшують комуністичну пропаганду і паралізують ідейний протибольшевицький опір. Судячи з величезної кількости просовєтських статтей в індійській пресі, брошур і книжок, зростаючих накладів просовєтських часописів, можна ствердити значний успіх большевицької пропаганди в Індії.

Для виконання завдань комуністичної пропаганди посольство СССР в Індії вдержує величезний технічний апарат, що коштує грубі мільйони долярів. Ця підривна робота розрахована на далеку мету.

З прикладу совєтської пропаганди в Індії можна легко відшукати аналогії розкладової роботи Москви й в інших демократичних державах світу.

І. Л.

Президент вимагає на допомогу заприязненим країнам $3.4 більйона

Вашингтон. — Президент Джансон 1-го лютого переслав Конгресові звернення, в якому домагається суми — $3 380 000 000 на допомогу закордонним державам у фінансовому році, який зачнеться 1-го липня 1966 року. З цієї суми $2.46 більйона є призначені на позички та субсидії на розвиток економіки в недорозвинених державах, а решта на військову допомогу. Президент заявив у своєму зверненні, що конче треба допомагати занедбаним економічно країнам, які становлять „виклик безпеці ЗДА і майбутності вільного світу". Запропонована Президентом сума на допомогу закордонові в 1967 є найменшою в історії допомоги в останніх 18-ох роках, відколи вона існує в такій формі, як її Конгрес схвалює. Ця сума є менша від фондів, призначених на допомогу, в цьому фінансовому році, який скінчиться 30го червня 1966. Цьогорічна допомога становить $2.7 більйона на економічну програму, і разом із військовою допомогою вона становить $[illegible] більйона. Президент минулого року запропонував був на військову допомогу тільки $1.17 більйона, але пізніше треба було цю суму збільшити на $494 мільйони, головним чином тому, що збільшилися видатки у зв'язку з війною у В'єтнамі. Пізніше на цю саму ціль треба було ще призначити додаткових $300 мільйонів. Цього року фонди на фінансування війни у В'єтнамі є в бюджеті Департаменту Оборони. Президент заявив, що вимагана сума на цю допомогу закордонові є „мінімальною", і з неї немає що скреслювати. Президент казав, що можливо, він запроектує ще додаткові фонди на цю ціль, якщо „зайде така потреба". В своєму зверненні Президент підкреслив, що ті країни, які дістають американську допомогу, мусять дбати про те, щоб самі собі допомагати за допомогою фіскальних засобів і соціяльних реформ, та щоб дбали про контролю збільшування населення.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

К. Крупський

ОВОЧІ КУЛЬТУРНОГО ОБМІНУ

Пропагандивна проросійська та прокомуністична книжка появилася навесні 1964 р. у видавництві Гілл енд Ванг в Ню Йорку п. н. „Росія перевірена" („Раша рі-екземінд"). Як мотто до цієї книжки наведено слова колишнього президента Дж. Ф. Кеннеді: „Перевірмо нашу думку про Совєтський Союз".

В „Нотатці про джерела" автор книжки Вілліям Мандел пише:

„Щоб зробити цю книжку меншою і цікавішою для читача, в ній подано якнайменше цитат та джерел. Значна частина її інформацій досі не була опублікована у формі книжки, ні в російській, ані в англійській мовах. Цей матеріял здебільша взятий із совєтських наукових журналів, видаваних в англійській мові, в яких я є перекладачем, зокрема таких: „Совєтська антропологія та археологія", „Совєтське право і уряд", „Совєтська психологія і психіятрія", „Совєтська соціологія", „Совєтські студії історії" і „Совєтські студії філософії".

„Оцінка ужитих матеріялів базована на моїх особистих відвідинах Совєтського Союзу в роках 1931-32, 1959 і 1962, коли я провів багато розмов та спостережень. Та найголовніше те, що ця книжка є продуктом моєї 25-літньої дослідчої праці про Совєтський Союз в Інституті Гувера та в Стемфордському університеті".

Книжка має 244 сторінки і прикрашена світлинами про „щасливе життя" в СССР, взятими здебільша з журналу „Совєт Лайф" (давніше „ЮССР").

Напевно, під текстом цієї книжки поставили б свої підписи найзавзятіші комуністи. Дослівно кожна ділянка з життя Совєтського Союзу описана тут в московсько-большевицькому дусі: в СССР немає нічого злого. Щасливий нарід живе в добробуті високоіндустріялізованої країни, користуючись безплатною освітою, безплатною медичною опікою і т. п. Та й не диво, бо совєтський нарід „сам творив це щасливе життя".

Правда, за Сталіна був деякий терор, але це все пішло неначе з водою...

Навіть історичні дані про Росію подані в цій книжці за версіями, що йдуть по лінії московського імперіялізму. Колись за царів існувала проблема національних меншостей, які зазнавали немало утиску. Їх безжалісно визискували й русифікували. Тепер навіть такі народи, що ніколи не мали державницьких аспірацій, плекають свою культуру, мову і користуються правами нарівні з „великим російським народом".

На стор. 7-ій читаємо: „Союз Совєтських Соціялістичних Республік, або Совєтський Союз складається не тільки з росіян. Росіяни є слов'янським народом і якщо до них додамо інших слов'ян — українців, білорусинів та невелике число поляків і болгарів, тоді слов'яни творять три чверті населення СССР. Однак українці та білорусини не є росіянами так, як еспанці та італійці не є французами, а норвежці і данці — шведами. Хоч слов'яни споріднені між собою, їхня мова та звичаї різняться".

Тут автор навіть наводить приклад різниці між українською і російською мовою. Однак, далі в книжці всі ці національності, як на помах магічної палички, зникають. В пам'яті читача залишається лише Росія з її „високим життьовим стандартом", де кожна людина забезпечена на лиху годину. Очевидно, в цілій країні немає безробітних, бандитизму та інших аморальних явищ, що загрожують деяким країнам Заходу.

Як в дійсності виглядає „добробут" Совєтського Союзу американці мали можливість переконатися 4-го січня, коли телевізійна сітка ЕнБіСі передавала п'ятий показ із документального фільму, недавно накрученого в Совєтському Союзі. П'ята частина цього фільму п. н. „Волга" тривала цілу годину, охоплюючи багато ділянок з життя совєтського населення. Спонзор висвітлення цього фільму, компанія АйБіЕм зробила добру прислугу правді, а також завдала дошкульного удару по таких книжках, як „Раша рі-екземінд".

Десятки мільйонів американців на власні очі побачили, як направду живуть люди в країні, що претендує на добробут, але до добробуту їй ще дуже далеко. Дивлячись на той „вільний" совєтський ринок з капустою та картоплею із присадибних городців, на крамниці з простеньким та вим'ятим одягом, на ту примітивну, стандартну архітектуру мешканевих домів, на ті всі „таразди" міського і колгоспного населення, можна було ще раз впевнитися в тому, що „на сході без змін".

Книжка Манделя робить свою роботу там, де совєти не можуть послати своїх агітаторів, і з цього наглядно бачимо, хто користає з культурного обміну.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА СПОНЗОРУЄ НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Ню Йорк. — На конференції Наукового Товариства імені Шевченка виступить в суботу, 5-го лютого, в залі Українського Інституту Америки лектор Колюмбійського Університету Дж. Д. Дамісн з доповіддю на тему: „Політична філософія суперечностей у большевиків". Доповідь почнеться 3:30 по пол.

Д-р М. Е. ЛУЦИК ЧЛЕНОМ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ РАДИ

Торонто. — Торонтонський дентист і професор-асистент Дентистичного факультету Торонтонського Університету д-р Михайло Е. Луцик був найменований міністром освіти й виховання, Вілямом Дейвісом, членом Університетської Ради Університету в Торонті.

Ярослав Герус

ПРИГОДА СНАЙПЕРА

(7)

Ми знову рушили вперед, і я знову загубився у здогадах... Хто вона, ота дівчина?.. Що задумує?.. Чому в мене, уявного ворога, шукає охорони від своїх?.. Так! Від своїх! Почувши шелест у кущах, вона напевно, так, як і я, мусіла подумати, що це проходить якась большевицька стежа! А проте, вона злякалась! Чому?.. Виходило, що вона таки справді щира до мене. Але який глузд, яка логіка у цьому?.. А може... Може, я їй подобаюсь?.. Але чия?! Своєю шорсткістю, своєю брутальністю?.. Та хто збагне жіноче серце?..

Раптом Маруся знову зупинилася і, схопивши мою руку, міцно її стиснула.

— Найнебезпечніше місце вже поза нами! — сказала шепотом. Коли вимовляла ці слова, я чув, як вона з полегшею зідхнула. Отак, наче б знято з неї якийсь тягар. Так, як з полегшею віддихає кожен, коли покінчить якесь трудне діло.

І в тій хвилині сталося зо мною щось дивне. Від того її зідхання, від того сердечного тиску руки з мене теж наче якийсь тягар знято! Десь поділися всі підозріння, десь щезла непевність, що так мучили мене, а на їх місце почало вступати в душу щось цілком нове. Почало зроджуватися довір'я до неї. Це одне-єдине її зідхання, цей тиск руки промовили до мене виразніше, аніж усякі запевнення, що вона щира до мене! І мені було дуже радісно. В тій хвилині я вже не думав про те, чи вернуся, тільки радів тією її щирістю...

— Тоді може б ви трохи відпочили? — спитав я — І може б, нарешті, як слід зодягнулися?

Я почав розв'язувати рукав в її сорочці, але вона заперечила:

— Ні, ні!.. Тепер не час на це. Тут можуть проходити ти ще наші патрулі! Через півкілометра ліс кінчається і почнеться зруб. Там уже ні ваших, ні наших немає. За зрубом буде дорога, а за дорогою село. В тому селі стоять уже ваші хлопці.

Вона знову потиснула мою руку. Я ніжно відповів.

Ми пішли далі. Кущі порідшали, і ми могли йти поруч.

— Чи маєте якусь шпильку? — спитала раптом Маруся.

Це її питання здивувало мене.

— Маю, але навіщо вона вам?..

— Хочу сорочку зшпилити, а то рука вже заболіла придержувати.

— Алеж я вам уже казав, що ви можете одягнути сорочку!

— Ні, ні! Тепер ще ні! Давайте шпильку! — відповіла, не сповільнюючи ходи.

У вояка під халатом, якісь кишені завжди є подостатком різних шпильок. Я добув одну і передав Марусі. Вона на хвилинку пристанула і, повернувшись трохи набік, зшпилила на грудях сорочку. Тепер мала одну вільну. Власне, в потребі обидві руки могли бути вільні, бо долішньої частини сорочки не конче треба було придержувати. Прокрадаючись поміж хащами, вона не раз уже пускала її вільно. І в мене раптом виринула думка: а, може, власне, їй потрібно для якоїсь цілі мати вільні руки?.. За тією думкою зродилась зараз друга: а, може, вона навмисне запевняла мене, що вся небезпека вже поза нами... Щоб притупити мою чуйність...

Я глянув скоса на неї. Але її обличчя нічого особливого не виявляло. Вона йшла спокійно далі, час від часу розглядаючись.

Тим часом ліс ставав чимраз рідший і чимраз більше прояснювався кругом. Нарешті він скінчився, і за його мережкою розкрився перед нами широкий зруб. На ньому росли густі хащі. Переважно ліщина, бузина, де-не-де малини. Далі за пагорбом, видніє насип дороги, а ще далі майоріли хатки села.

Розглянувшись уважно, ми перейшли з лісу в найближчий гущавник. Хвилину стояли мовчки, уважно прислухаючись до кожного звуку. Але кругом була тиша. Тільки десь далеко час від часу гриміла гармата.

Я глянув на Марусю, і ми обоє всміхнулись, а наші руки знову дружньо стиснули одна одну. Була хвилина подібна до тієї, яку недавно пережили ми в лісі. Але й була різниця між тим, що було там, і тим, що ділось тепер. Там ми мали перед собою дорогу, що її треба було разом відбути. Тепер вона закінчилась. Далі вести мене вже не було потреби. Я був уже в безпечному місці. Так принаймні виглядало...

Але що з нею мало статися?!.. За умовою, яку я їй на самому початку поставив, вона повинна тепер вернутися до своїх. Алеж я того ніяк не хотів! Уже з самого початку моїм бажанням було, щоб вона і далі йшла зо мною! Не міг я того раніше сказати, бо не було обставин, але тепер, власне, прийшов на те час.

— Думаю, що вже можете одягнути на себе сорочку, як належить — сказав я.

— Угум... — була її відповідь.

Ще недавно те її угумкання дратувало мене. Тепер воно було мені миліше за найкращі слова.

— Тоді, давайте, поров'яжую вам рукави!

— Розв'язуйте... — відповіла вона, повертаючись до мене спиною і наставляючи два здоровенні гудзя.

Поки Маруся зодягалась, я розгорнув її блюзу. Вона була дещо пом'ята, і я розпростер її на кущі.

— Готово! Можете вже дивитися на мене! — прозвучало за моїми плечима.

Я повернувся до неї. Знову зустріла мене усмішкою. Такою самою, якою всміхалася тоді, коли ще ми були над потоком. Тільки тепер ця усмішка вже не сердила і не турбувала мене.

(Далі буде)

ШИКАГОВСЬКА ХРОНІКА

Конвенційний Комітет, — що має 10 підкомітетів, працює над влаштуванням стрічі делегатів УНСоюзу з Америки і Канади. Звичайно найважнішою справою конвенції будуть ділові наради, але у вільних від зайнять хвилинах делегати будуть мати змогу оглянути Шикаго, українські церкви, клюби, доми і т. п. Жінки будуть під опікою жіночого комітету, який подбає не лише про приємний „шапінг", але й розвагові стрічі.

Неділя 15-го травня, зокрема, буде занята спортовими змаганнями, виступами письменників і концертом в пошану Івана Франка. Дві центральні організації громади — Об'єднання і Ліга, рішили привітати Конвенцію УНСоюзу таким концертом. Окремий Пресовий Комітет, що його очолюють союзовці Ничай і Лаба, буде своєчасно повідомляти читачів „Свободи" про хід приготувань.

Роковини Самостійности і Соборности — відзначила наша громада академією 23 січня в залі Школи Шопена. Академія була соборним виявом громади, яка по різних Сціллях і Харібдах об'єднується на політичному полі. Дві центральні організації громади, Об'єднання і Ліга, вже не ворогують, а разом тягнуть роботу, до якої чим раз менше охочих. По відкриттю свята проф. Семчишином і відчитанню проголошень посадника міста та губернатора стейту про Український День, прочитано теж в українській і англійських мовах, 4-ий Універсал.

Святочну промову виголосив ред. Кедрин - Рудницький. Його промова була відмінною від інших промов з нагоди українських державних свят. Промовець слушно підкреслив, що не треба переповідати відомі події щороку. Суттєвим є аналіза положення, що далі?

Хоч ситуація України на перший погляд безвиглядна, хоч комуністи в СССР стараються розложити українську еміграцію, — то треба все числитися з несподіванкою. Колись в Росії все від молдавана до фіна мовчало, але в 1917-му році 100 000 людей марширувало вулицями Києва, беручи участь в проголошуванні 4-го Універсалу. Умови не є вічні, є багато запальних пунктів на світі — Східня Німеччина, Пейпінг-Москва, Південний В'єтнам, Куба, де може прийти до зміни, до якої українській еміграції треба бути готовим. Треба вірити в силу духа українського народу, треба доказати Москві, що українська громада в Америці здорова, треба вміти розв'язати наші проблеми, тоді зможемо виконати завдання еміграції.

В концертовій частині цієї програми взяли участь найкращі місцеві сили: мішаний хор „Сурма", соліст Любо Мацюк, проф. В. Шуть, оркестра ОДУМ — керівник А. Степовий і молодий декляматор П. Лисенко.

Проф. Іван Трухлий, керівник хору, підготовив відповідні до імпрези пісні.

Інтересна Панеля — відбулася в нас в суботу, 22-го січня в залі Собору св. Володимира. Темою панелі було — „Край і еміграція", — а панелістами були ред. Іван Кедрин і д-р Т. Лапичак. Модератором був д-р Ілля Випанович. Край і еміграція, це велике питання, тому дискутанти обмежилися головно до теми реалітетів, культ.-обміну і зустрічей з українцями з УССР. Справа зустрічей притихла, справа реалітетів ніколи не була на першій точці, а про те добре, що така дискусія відбулася в дуже речевій і приязній атмосфері. Вийшло, що дискутанти погоджувались в одному: нема української держави, хоч Україна, як член Об'єднаних Націй, може українським самостійникам бути колись потрібною, як а-тут в боротьбі за визнання світом. Д-р Лапичак завзято боронив справу зустрічей, бо брат з братом повинен зустрічатися, навіть як непогоджуються із собою. Українська еміграція засильна і розумна, щоб її могли розложити кілька бригад комуністів. Судячи по оплесках, велика більшість слухачів, що їх було понад 300, були по стороні виводів д-ра Лапичака. Ред. Кедрин твердив, що він не є проти зустрічей, але треба знати, хто і з ким, і треба в тій справі мати теж свої бригади.

Український Літературний Фонд — в нашому, місті взяв на себе почесний обов'язок допильнувати, щоб роковини Ів. Франка були належно відзначені. Комітет очолюють проф. Антонович, Т. Курпіта і Рома Турянська. На зборах 23-го грудня присутні вирішили, що Літературний Фонд має дібрати собі більше людей до праці і поширити свій круг діяння. Ім'я Франка має бути вшановане нашими організаціями, світськими і церковними. Окрему сторінку програми виповнить українська молодь громади.

Український Народний Союз видав Альманах на 1966 рік, присвячений Франкові, а його Конвенція в травні ц. р. зачнеться Івано-Франківським концертом в неділю, 15-го травня.

Маланчин Вечір — в суботу 15-го січня мав більше прихильників і учасників, як тиждень раніше. Якось вже так люди привикли, що 15 днів пізніше, по новорічній забаві, приходить Маланка. Отже —календар старий чи новий — тут не грає жадної ролі.

Я був на двох вечорах. На православному, в Масонік Темпел, було так багато народу, що не було місця для танцюючих. Вже по півночі затягнули мене мельниківці ще й на Маланку СУМ'а в Шато Роял. Там народу було вдвоє більше, — дві оркестри і три бари. Народ гарно кінчав старий рік і вітав новий. Признаюся, що це перший раз був я на Маланці СУМ'а і був приємно заскочений великим збором народу і гарним прийняттям.

Д-р Іван Смук — зголосився добровільно як лікар до Полудневого В'єтнаму. Військові власті думають тепер над тим, що зробити, бо нашому союзовцеві вже 80 минуло.

Д-р Смук все любив жити небезпечно. Приїхав до ЗДА далеко перед першою світовою війною, як ковальський челядник. Він зголосився до американської армії і відслужив три роки на Філіппінах. Там зразу кував коні, вчився ветеринарії, а коли вернувся до ЗДА, скінчив ветеринарію і медицину та довгі роки практикував у Шикаго. Все цікавився військом, і його дім був арсеналом зброї. Як повстала Карпатська Україна і полк. Сушко покидав Шикаго, щоб туди поїхати, д-р Смук дав йому новий револьвер „45" не лише для власної оборони, але і Карпатської України. На жаль, полк. Сушка німці на Карпатську Україну не пустили.

Українська Духова Оркестра, 139-ий Відділ УНС — відзначає своє 10-ліття власним концертом. Велика заля Крейн Текнікел була майже повна. До широкої діяльности оркестри і її виступів в ЗДА і Канаді приєднався ще один імпозантний виступ — 10-ліття. Молодий і надійний диригент, проф. Р. Попович, приготовив оркестру, що складається із 71 грачів і інструментів, до цього виступу і подбав навіть про заступника для себе в особі Павла Пителя. Під час концерту і бенкету в кафетерії катедри св. о. Николая промовляв д-р Степан Росоха з Торонта, спеціяльно запрошений гість. Обома імпрезами, вміло проводив інж. Є. Струтинський,

Стара еміграція вимирає, — але не піддається. Не можуть ті шляхетні люди нікуди вже вийти без своїх дітей, тому й мало їх видно. Час до часу діти справляють їм 50-ліття одружіння, і я був на таких, бо жаль велікий мали б вони і я, якби не було там — кореспондента „Свободи". Минулої неділі родина Гірняків — Михайло і Марія мали таку радісну подію і стрічу приятелів, дітей і внуків. Заступала мене там моя дружина, бо я був на святі Соборности. Зате в неділю 30-го січня був на імпрезі з приводу 50-ліття подружжя Василя Гули, довголітнього льояльного союзовця і був. урядовця ОДВУ.

Степан Куропась

Коговз, Н. И.

ВІДЗНАЧЕННЯ ПАМ'ЯТІ СТЕПАНА БАНДЕРИ І РОМАНА ШУХЕВИЧА

48-ий Відділ ООЧСУ в Коговсі, Н. И., відзначив роковини смерти С. Бандери та Р. Шухевича. 17 жовтня наші священики в Коговзі, Вотервліті й Трой відправили панахиди й виголосили проповіді. По полудні о 4. год. відбулися в Українському Клюбі в Коговзі святочні сходини при участі 100 осіб з цілої округи.

Голова Відділу ООЧСУ, п. Я. Білас, відкрив сходини, взиваючи однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять покійних провідників української революції. Ред. І. Дурбак пригадав життєвий шлях і значення сл. п. Ст. Бандери для визвольної боротьби українського народу. П. Я. Білас прочитав зворушливе слово Наталки Бандери на процесі в Карльсруге, відтак з'ясував історичну ролю легендарного Командира УПА — Р. Шухевича — Тараса Чупринки. Відспіванням революційного гимну „Не пора" закінчено ці святкові сходини нашого громадянства Надгадсонської округи.

Учасник.

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 22-го січня 1966 р. у Джолієт, Ілл., по довгій і важкій недузі відійшов від нас у Вічність заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий, Незабутній і Невіджалуваний
МУЖ, БРАТ, ТІТОЧНИЙ БРАТ і ШВАГЕР

інженер-хемік
МИХАЙЛО КУНІНСЬКИЙ

народ. 9. вересня 1901 р. в Станиславові, Зах. Україна.

Панахида відбулася в похоронному заведенні С. М. Пісута в Джолієт, 24-го січня ц. р. о год. 8-ій веч.

Похорон відбувся 25-го січня 1966 р. о год. 8:15 ранку після Служби Божої в греко-католицькій церкві Успення Пречистої Богородиці на парохіяльний цвинтар Мавнт Кальварі в Джолієт, Ілл.

Горем прибиті:

Дружина — ОЛЕНА
і РОДИНА в ЗДА, УКРАЇНІ
і ПОЛЬЩІ

В 7-МУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Незабутньої Матері
бл. п. Олександри з Ліницьких
МАРКОВИЧ
був. артистки Лавровської
буде відправлена
ПАНАХИДА
в неділю, 6-го лютого 1966 року
в год. 11:30 перед пол. в Катедральному Храмі
НЕПОР. ЗАЧАТТЯ ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ
816 N. Franklin вул. у Філадельфії, Па.
До участи в Панахиді, сердечно запрошує Приятелів, Артистів, Учнів та Знайомих.
Проф. ЗОЯ МАРКОВИЧ — донька

✝

В першу болючу річницю смерти
нашого Незабутнього і Найдорожчого Приятеля
сл. п. інж. ПАВЛА БІЛАСЮКА
буде відправлена
в неділю, 6-го лютого 1966 року
після Служби Божої
в СВЯТО-ТРОЇЦЬКІЙ КАТЕДРІ УАПЦ
при 359 Брум вулиці в Ню Йорку
ПАНАХИДА
за СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ,
на яку запрошуємо Друзів і Знайомих Покійного.
ЛЕСЯ і ОЛЕКСА ДЕМЧЕНКИ

Замість квітів на свіжу могилу нашої Незабутньої Товаришки
бл. п. Ірени Музики
складають через Український Американську Жіночу Допомогову Організацію на акцію „Діти — Дітям"
43 доляри:
І. МЕЛЬНИК, П. ЮРКЕВИЧ, М. РЕНЕР, К. МОСІЙЧУК, Д. СТЕПАНЯК, Н. ХОМУТ, Ю. КОПЧИНСЬКА, Є. САЛЯК, ГАНДЖАЛА.

Замість квітів на могилу
бл. п. Софії Леськів
на акцію „Діти — Дітям"
складає 10 долярів
Н. СТОРОЖИНСЬКИЙ з Ню Йорку

Замість квітів на могилу нашого Незабутнього Приятеля
сл. п. д-ра Бориса Ставінського
сотника Армії УНР
20.00 (двадцять) долярів
на Видавничий Фонд „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"
складають
ЛЕСЯ і ОЛЕКСА ДЕМЧЕНКИ

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність дня 10-го січня 1966 року наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУНЬО і ПРАДІДУНЬО

бл. п.
о. ІВАН ШЕХОВИЧ

Цією дорогою хочемо зложити нашу найщирішу подяку всім, хто в останніх хвилинах життя Покійного відвідував його й помагав присутній родині зносити тяжкі хвилини горя, всім, що жертвували свої молитви при Похоронних Відправах та хто відпровадив Покійного в його останню дорогу.

В першу чергу дякуємо Їх Екцеленції Єпископові Ярославові Габрові з Шикаго за провід у Похороннім Богослуженні й за Панахиду, Їх Екцеленції Єпископові Йосифові Шмондюкові зі Стемфорду за відправлені Служби Божі й за теплі слова співчуття і потіхи, Їх Екцеленції Єпископові Леонардові Кавлі з Міннеаполісу за присутність під час Похоронних Відправ, Всечеснішим і Вечнішим о. Монс. Д-рові Ст. Кнаппові з Міннеаполісу, о. Монс. П. Леськові з Шикаго, о. д-рові В. Шерегому з Міннеаполісу, о. Ор. Балабанові з Чігольму, о. Л. Дорошеві з Міннеаполісу й о. В. Возникові з Омаги за відправлення Похоронних Богослужень і Панахид, а також Всечеснішим о. Монс. Д-рові Ст. Кнаппові й о. Монс. П. Леськові за прощальні проповіді в часі Богослужби. Також сердечно дякуємо Всечеснішим і Вечнішим о. Монс. Йосифові Сегенському, о. А. Моссові, о. Ев. Роденові, о. Ед. Хмелевському, о. Ал. Мікельсові, о. Дж. Браннові, о. Вл. Акікі, о. Йос. Зіаде, о. Ст. Ермецові й о. Фр. Дециовському за їх участь у Похоронах і прислуги для Покійного.

З окрема відчуваємо велику вдячність Всеч. о. Монс. Д-рові Ст. Кнаппові за його часті відвідини Покійного в часі його недуги, за його слова потіхи, розради і співчуття для родини, за уділення останніх Найсвятіших Тайн і за молитви в часі смерти та за велику поміч в улаштованні самих похоронів. О. Монс. Кнапп виказав стільки жертвенности і прихильности хворому і так багато зичливости родині Покійного у тяжких для неї хвилинах, що залишиться у нашій пам'яті як найкращий приятель і вйрцевий Душпастир у великих християнських засадах.

Щиро дякуємо всім хористам церковного хору церкви св. Константина в Міннеаполісі, хористам хору „ДНІПРО" й іншим, які так гарно співали при всіх Похоронних Богослуженнях.

Рівнож дякуємо Вп. Паням під проводом п-ні А. Кассанчук з Парафії св. Константина за улаштування дуже гарного прийняття-тризни.

Невимовно ми вдячні всім, які взяли особисто участь у Похоронах, всім, які зложили свої жертви на Служби Божі й на добрі українські цілі, всім тим, які усно, письменно, телеграфічно, чи телефонічно висловили нам співчуття і всім, які зложили квіти на гріб Покійного.

Хай Господь винагородить за це своїми безмежними Ласками!

ОЛЕНА ШЕХОВИЧ з РОДИНОЮ

СПОРТ

Про суддів і глядачів

Більшість з нас, любителів футболу не раз були свідками, як заповнені глядачами трибуни клекотали неначе розбурханий вулкан. З усіх сторін лунали крики і свисти, сповнені великої ненависти, до суддів. Що воно сталося, в чому ріц, — питали ви сусіда глядача? Чим судді, що проводили цю гру, викликали на себе такий гнів глядачів?

Ні, на площі нічого такого не сталося, а тільки розійшлись думки суддів і футбольних фанатиків. Вони, ці останні, впевнені у своїх поглядах, щодо поодиноких рішень судді, почали голосно висловлювати н е в доволення. Очевидно, це трапляється й тут у ЗДА, помиляються і судді. Таких „арбітрів" тут не карають суддівські колеґії, так, як воно буває в футбольних країнах Европи і Південної Америки. Та в більшості випадків, хоч судді провели гру згідно з правилом, — глядачі залишають площі змагань впевнені, що суддя X свідомо скривдив їх улюблений клюб.

Такі неприємності бувають в Нюарку і Ню Йорку, Філядельфії і Бостоні. Виникають вони тому, що тут у ЗДА в згаданих і не згаданих містах, судді цілковито відірвані від футбольних любителів, а суддівські колеґії не ведуть відповідної виховної роботи між симпатиками, подібно, як це є в інших країнах світу. Ось це, мабуть, найбільша причина конфлікту між глядачами і сддями.

Хто ж це такий суддя, який проводить змагання? Це переважно людина, що свого часу сама була активним футболістом. На неї покладена в і дповідальність, бо вона повинна чітко і суворо дотримуючись правил, оцінювати дії змагунів. Для цього саме суддя повинен добре розумітися на тактиці і техніці футболу, бо інакше він не зможе правильно децидувати в ситуаціях, які виникають на площі. Суддя, подібно до футболістів, повинен дбати про свою власну спортову форму, мати завжди добру фізичну підготову, його справою на площі є не тільки віднотовувати проступки, але рівночасно і бути виховаником змагунів.

Якщо суддя відзначається такими якостями, то його ви не запримітите під час гри. Саме тоді змагання проходять гарно і коректно. Ось тут подамо декілька конкретних прикладів. Ведучи боротьбу за м'яч, змагун дружини „червоно-чорних" штовхнув свого „синього" суперника плечем. „Синій" впав, „червоно-чорний", відібравши м'яч, енерґічно наступає з ним до воріт „синіх", або віддав його своєму партнерові. Свисток не пролунав. Чому? Суддя, який уважно слідкував за цим моментом, не знайшов у діях „червоно-чорних" порушення правила. Він керувався одним із параграфів правил гри, який дозволяє правильний напад і поштовхи, якщо, на думку судді, це відбулося у безпосередній боротьбі за м'яч. Але, якщо суддя запримітив, що поштовх був зроблений рукою або стегном, тоді повинен відразу зупинити гру і призначити вільний стріл. Часто трапляється, що м'яч доторкнувся до руки змагуна, але суддя не зупинив гри. Тут треба пам'ятати, що не кожний дотик м'яча рукою повинен бути відсвистаний. Про це власне одно із з правил говорить так: „Суддя має відсвистати руку змагуна, якщо він навмисне заграє рукою, тобто буде зупиняти, кидати або або ударяти м'яч рукою". Таким чином, в правилах ясно визначені ті випадки, коли змагуна карають за гру рукою. Якщо ж „не рука знайшла м'яч, а відворотно", суддя тоді не має права визначувати карний стріл, навіть коли це сталося на карному полі. В цьому випадку право визначення, навмисне чи ні зробив це футболіст рукою, входить тільки в компетенцію судді на площі. Навіть його помічники на лініях не можуть запротестовувати прийняте рішення. Це також відноситься до брутальної гри на карному полі. Часто буває, що назустріч змагунові, який прорвався на карне поле, кидається під ноги оборонець. Падаючи, змагун оборони, все ж таки, відбив м'яч. Але напасник, зачіпившись за аборонця, впав також. Що повинен зробити суддя? Будучи твердо впевнений, що в оборонця, окрім наміру відбити м'яч, інших не було, суддя не зупиняє гру. І в цьому він має рацію.

Це тільки основніші моменти, які викликають львину частину непорозумінь між суддею і глядачами. Очевидно в ЗДА є ще судді, які слабо проводять гри. Але в поважніших лігах суддівство доручають більш кваліфікованим, які серйозно підходять до змагань. Ми українці любителі футми і в цій ділянці, хоч мабагато, не можемо похвалитися своїми суддями. Наші футбольні авторитети і колишні футболісти не бажають чомусь стати активними, і в цій ділянці, хоч мають усі можливості. До цього повинні заохотити їх „білі круки" українці, що вже подекуди виконують суддівські обов'язки і особливо наші спортові Т-ва, які мають футбольні дружини.

О. Твардовський

● **Утопленик ожив.** Сува, на острові Фіджі.. Поліціянт, який відвозив тіло утопленика до місцевої трупарні, просто остовпів, коли цей утопленик нагло підвівся і сказав: „А куди ж це ви мене везете, я нічого злого не вчинив". „Небіжчик", заки потонути, плавав у річці. Це взяло довший час, поки його тіло видобули з води. Застосування штучного віддихання не помогло, жертву плавання узнали трупом і тіло призначили до трупарні. Таємницю цього „воскресення" виясять лікарі.

СМАЧНІ ХАРЧОВІ ПАЧКИ ДО СССР

Якщо хочете ущасливити своїх близьких і кревних в краю, замовте їм смачну харчову пачку. Це все є справді чудовий дарунок, з якого вони будуть все дуже вдоволені.

Intertrade Express Corp., 125 E. 23rd St., New York, N.Y. 10010, спеціялізується у висиланні харчових пачок до СССР. Пачки мають найкращі американські і західньо-европейські харчі. Фірма повністю ґарантує найкращу їх якість. Ціни пачок включають все, так що відборець в СССР одержує пакунок абсолютно даром. Достава є повністю ґарантована і забезпечена і як доказ достави, Ви одержите підписану посвідку відборця.

В катальогу фірми є великий вибір популярних стандартових пачок і також вел. вибір поодиноких харчів для Вашого вибору. Все найкращої якости, що можна дістати за гроші. Тому пропонуємо Вам скомунікуватися з **Intertrade Express Corp.**, 125 E. 23rd St., New York, N.Y. 10010, Tel.: YU 2-1530 і жадайте наших дарових каталогів. Самі переконаєтеся, як можна дістати найкращий товар по дуже умірковавних цінах. (Огол.)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 5-го ЛЮТОГО 1966 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори 183 Відд. ім. гетьмана І. Мазепи о год. 6 веч. в УНДомі при вул. Мартин. Пів години пізніше 6:30 збори відбудуться без огляду на скількість присутніх. Просимо Шановних членів прибути. — Управа.

БРУКЛИН, Н. Й. Звичайні місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій веч. в УНДомі при 216-218 Grand St. На зборах буде вибір делеґатів на 26-ту Конвенцію УНС. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — Ю. Сокол, предс., П. Дубовецький, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Верховина — 184 Відд. в год. 3-ій по пол. в домівці Т-ва при 423 Схід 9-та вул. в приміщенні В-ва „Булава". На річних зборах — вибір нової управи Т-ва. Після річних зборів — звичайні місячні з вибором делеґата і його заступника на 26 Конвенцію УНС. Просимо всіх членів прибути на збори. — П. Содоль-Зілинський, предс., Б. Ластовецький, секретар.

БРІСТОЛ, Па. Місячні збори 362 Відд. в 7 год. веч. в приміщенні Укр. Клюбу при 111 Fillmore St. На зборах буде вибір делеґата на 26 Конвенцію УНС та інші важні справи. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 6-го ЛЮТОГО 1966 р.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. Річні збори 414 Відд. після послідньої Служби Божої о 12-ій год. в церковній залі. Проситься всіх членів взяти участь. — Управа Відділу.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори В-ва Клюб Поступовий — 70 Відд. в год. 4-ій по пол. в УНДомі при 96 Fleet St. На порядку: вибір делеґата і заступника на 26 Конвенцію УНС. Проситься конечно прибути. — П. Костик, секр.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Укр. Січ — 39 Відд. о год. 3 по пол. в залі УНДому. Порядок нарад: вибір Президії, звіти Управи і Контр. Ком., дискусії, вибір Управи і К. Комісії на 1966 р., внески і запити. Якщо на означену годину не явиться призначене статутом число членів — загальні збори відбудуться з одногодинним спізненням без огляду на скількість присутніх членів. Про численну участь на зборах ввічливо запрошується всіх членів Відділу. Про час вибору делеґатів на Конвенцію рішать З. Збори. Чл. вкладки побираться: субота — від 7-10 веч. і неділя — від 12-3 по пол. — Управа.

ШИКАГО, Ілл. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 176 Відд. о год. 3 по пол. в домі СУМА-ООЧСУ, при 964 Схід 93-тя вул. На порядку дня: звіти за 1965 р., вибір нової Управи на 1966 р. По річних зборах — місячні на яких буде вибір делеґата на 26 Конвенцію УНС та ін. справи. Проситься чл. прибути. — М. Остап, секр.

ЧЕСТЕР, Па. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 388 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі, Ворд вул. На порядку: звіти Управи за 1965 р. і вибір нової управи на 1966 р. По річних зборах — місячні, на яких буде вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути та вирівняти свої вкладки за січень і лютий. — Т. Маковський, предс., Є. Воловняк, секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. Звичайні місячні збори В-ва св. о. Николая — 369 Відд. о год. 2 по пол. в прим. церковної залі. На порядку дня: вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС і інші важні справи. Тому що 205 Відд. злучився з 369 Відд., просимо членів 205 Відд. взяти участь в зборах. Вразі поганої погоди, збори відкладається на слідуюушу неділю. — І. Колтонюк, секр.

МЕНВИЛ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 349 Відд. о год. 2-ій по пол. в домі М. Габера при вул. Вашингтона, Менвил, Н. Дж. Проситься чл. чисельно прибути. — Управа.

ПОНЕДІЛОК, 7-го ЛЮТОГО 1966 р.

ДЖАНСОН СИТІ, Н. Й. Звичайні місячні збори о год. 7 веч. у приміщенні Укр. Меморіяльного Осередку. Важні справи є до полагодження та вибір делеґата і заступника на 26 Конвенцію УНС. Збори з неділі на понеділок відложені з технічних причин. Проситься чл. взяти участь. — М. Гулачок, предсідник, І. Вараник, секр.

ТАРЗАН, ч. 5 569. Тарзан старається рятувати.

Тарзан дуже розсердився, коли дізнався, що Тайше Стюарт передали ґорилам.

Але він знав, що це було б глупо пробувати тепер її врятувати...

Пізніше, під охороною нічних тіней, мавполюд закрався до середини палацу. Але вартовий охороняв головний коридор.